

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8308212000
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8308212000.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci navrhovateľa T. X., bytom S. XXXX/X, F., právne zastúpený JUDr. Danielom Finkom, advokátom, Laborecká 80, Humenné proti odporcovi Bytové družstvo F., S. XXXX/XX, F., IČO: 22 3051, právne zastúpené JUDr. Tatianou Andrejcovou, advokátkou, Laborecká 1896/58, Humenné, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 331.939,18 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5C/180/2008-357 zo dňa 14.4.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 99,33 Eur na účet JUDr. Tatiany Andrejcovovej v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého návrh navrhovateľa, ktorým sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 50.000.000,- Sk s prísl., zamietol. Návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Odporcovi priznal náhradu trov konania vo výške 2.085,14 Eur, k zaplateniu ktorej zaviazal navrhovateľa v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Uznesením č. k. 8C/89/2007-45 zo dňa 2.10.2008 bolo konanie sčasti o zaplatenie 40.000.000,- Sk zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu a zvyšok uplatneného nároku súd vylúčil na samostatné konanie.

Súd poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, stanovisko účastníkov konania, obsah predchádzajúcich súdnych konaní vedených pred Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 8C/183/2006, v ktorom konaní Bytové družstvo F.alovalo T. X. a X. X. o vypratanie bytu z dôvodu, že žalovaní nadobudli právo k nájmu k 2-izbovému družstevnému bytu č. X, nachádzajúcemu sa na ul. S. X, F., na X. poschodí, na základe rozhodnutia o pridelení bytu a zápise o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 5.5.1980. Keďže porušovali povinnosti vyplývajúce im z nájmu bytu tým, že neplatili nájomné po dobu dlhšiu ako tri mesiace, bola im daná výpoveď z nájmu zo dňa 27.5.2005, ktorú prevzali žalovaní dňa 1.6.2005 a 2.6.2005 s výpovednou lehotou tri mesiace. Z dôvodu uplatnenej žaloby o neplatnosť výpovede, žalovaným v 1.rade bolo vedené konanie na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 8C/189/2005, v ktorom konaní rozsudkom zo dňa 4.7.2006 právoplatným od 8.8.2006, bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Následne v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/183/2006 na Okresnom súde Humenné, bola rozsudkom zo dňa 12.6.2007 uložená žalovaným v 1. a 2.rade povinnosť spoločne a nerozdielne vypratať byt č. X, nachádzajúci sa na ul. S. X v F., na X. poschodí v lehote 15 dní po zabezpečení náhradného ubytovania, ako aj boli zaviazaní k náhrade trov konania. Na základe podaného odvolania

následne Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 9Co/14/2008-158 zo dňa 18.9.2008, rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v celom rozsahu.

Ďalej súd poukázal na obsah pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 5Ro/345/2005, z ktorého zistil, že Bytové družstvo F. podalo proti žalovaným T. X. a X. X. žalobu o zaplatenie 15.955,- Sk z titulu úhrady za plnenia poskytované v súvislosti s užívaním bytu. V tomto konaní súd rozhodol platobným rozkazom vydaným dňa 2.1.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.4.2006. Ďalej z obsahu spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 8C/195/2005 bolo zistené, že Bytové družstvo F. podalo žalobu proti žalovaným T. X. a X. X. dňa 11.5.2005 o zaplatenie 21.996,- Sk, v ktorom konaní bola vec spojená s konaním vedenom pod sp. zn. 10C/113/2007, v ktorom konaní Bytové družstvo F. proti žalovaným T. X. a X. X. viedli spor o zaplatenie 25.722,50 Eur s príslušenstvom. Obe konania boli spojené procesným uznesením s tým, že boli vedené pod sp. zn. 8C/195/2005, ktoré konanie bolo z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcu zastavené, a to uznesením zo dňa 18.5.2009, ktoré bolo následne potvrdené Krajským súdom v Prešove rozhodnutím sp. zn. 4Co/118/2009 zo dňa 27.11.2009 a sp. zn. 4Co/17/2009 zo dňa 30.4.2010, ktorým Krajský súd v Prešove potvrdil uznesenie Okresného súdu Humenné v spojení s dopĺňacím uznesením v celom rozsahu s právoplatnosťou od 24.5.2010. Navrhovateľ v tomto konaní podal návrh na obnovu konania, v ktorom bolo rozhodnuté o povinnosti vypratať byt, ktoré konanie sa viedlo na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12C/103/2011, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 2.7.2012 tak, že návrh bol v celom rozsahu zamietnutý a následne uznesenie bolo potvrdené Krajským súdom v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 7Co/140/2012 zo dňa 29.10.2012.

Ďalej súd poukázal na to, že vzťahy medzi účastníkmi, najmä predsedníčkou Bytového družstva F. boli napäté z dôvodu, že táto skutočnosť bola účastníkom známa aj súdu z konania prebiehajúceho pred Okresným súdom Humenné v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 2T/60/2006. Navrhovateľ nepopieral, že v roku 2005 bol uznaný za vinného z trestného činu výtržníctva a ohovárania predsedníčky Bytového družstva F., pre ktorý mu bol uložený trest, ktorý aj vykonal. Ďalej súd poukázal na to, že odporca v priebehu konania predložil výpis úhrad nájomného (nachádzajúci sa na č. l. 249 a 250 spisu), ktorý svedčí o tom, že žalobcovi v období rokov 2005, 2006, 2007 a 2008 evidovali nedoplatky v pomerne vysokej sume, pričom odporca poukazoval na to, že štatutárna zástupkyňa, pokiaľ uviedla, že navrhovateľ je problémovým človekom a neplatičom, nepoužila žiadne hanlivé, urážlivé slová. Navrhovateľ nemohol byť týmto výrokom tak poškodený, aby sa mohol domáhať ochrany a nemohla u navrhovateľa nastať ujma ani nebolo ohrozené jeho postavenie v spoločnosti s prihliadnutím aj k tomu, že je dlhodobo nezamestnaný, bol vo výkone trestu odňatia slobody a vedú sa proti nemu trestné konania.

Následne súd citoval ust. § 11, § 13 Občianskeho zákonníka a uviedol, že navrhovateľ sa doplneným návrhom domáhal, aby súd uložil odporcovi upustiť od akýkoľvek prejavov písomnej povahy a prejavov šírených zvukom alebo obrazovým záznamom týkajúcim sa uverejnenia výšky nedoplatkov u navrhovateľa viažúcich sa k bytu č. X, nachádzajúci sa na ul. S. č. X v F. na X. poschodí. Súd vyhodnotil tento nárok navrhovateľa za neopodstatnený vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo preukázané, aby v súčasnej dobe pretrvával stav, keď by odporca nejakým spôsobom, či už ústnym, písomným alebo iným šíril takéto informácie o navrhovateľovi už aj vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nie je nájomcom družstevného bytu, nie je v žiadnom vzťahu k odporcovi, keďže jeho nájomný pomer skončil a byt na základe súdneho rozhodnutia vypratal. Takisto nebolo preukázané, aby aj bez nejakého vzťahu medzi účastníkmi konania sa odporca v súčasnej dobe takto správal. Navrhovateľ sa domáhal aj povinnosti, ktorá by bola uložená odporcovi a spočívala by v ospravedlnení sa za to, že dlhodobo nepravdivo šíril údaj o výške jeho nedoplatkov voči bytovému družstvu, čím sa porušila jeho občianska česť, právo na dobré meno a ľudskú dôstojnosť tým, že ak by túto svoju povinnosť odporca nesplnil, mal by právo splniť navrhovateľ na náklady odporcu. Zároveň sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v sume 331.939,19 Eur z dôvodu, že zásah bol tak významný, že ospravedlnenie nepostačuje dostatočne na zadosťučinenie, lebo bola v značnej miere znížená dôstojnosť navrhovateľa a vážnosť v spoločnosti.

Súd návrh navrhovateľa zamietol, pretože v konaní navrhovateľ neunesol dôkaznú povinnosť a nepreukázal, že by odporca sa dopustil konkrétnym konaním takého zásahu do jeho osobnostných práv, že by to umožňovalo domáhať sa ochrany osobnosti v zmysle citovaných právnych predpisov. Z obsahu vykonaného dokazovania bolo preukázané, že navrhovateľ a odporca viedli medzi sebou viaceré súdne spory týkajúce sa práve nedoplatkov na úhradu za užívanie bytu a služby spojené s užívaním bytu, ktoré skončili v neprospech navrhovateľa ako právoplatne skončené. Výpisy z úhrad nájomného, ale aj závery Slovenskej obchodnej inšpekcie svedčia o tom, že u odporcu bolo vykonaných viaceré

kontrol na správnosť stanovenia výšky mesačných predpisov aj u iných užívateľov bytov v období, počas ktorého bol navrhovateľovi vykazovaný nedoplatok. Z výsledku týchto kontrol nebolo zistené, že by odporca nesprávnym spôsobom stanovoval výšky mesačných predpisov u iných užívateľov alebo u navrhovateľa. Z vykonaného dokazovania, najmä záznamu z CD nosiča, ale aj z vyjadrenia účastníkov konania súd zistil, že jediným dôvodom prečo navrhovateľ podal takýto návrh o ochranu osobnosti je to, že odporca o ňom v roku 2005 až 2007 šíril všeobecnú nepravdivú informáciu, že má nedoplatky na nájomnom, je neplatičom a konkrétne v roku 2007 aj v televízii Východ sa štatutárna zástupkyňa odporcu vyjadrila, že navrhovateľ mal nedoplatok okolo 170.000,- Sk voči odporcovi. Súd tento výrok štatutárnej zástupkyne odporcu nepovažoval za spôsobilý spôsobiť u navrhovateľa zníženie jeho dôstojnosti, vážnosti v spoločnosti, pretože výsledky dokazovania jednoznačne preukázali, že navrhovateľ v tom čase mal nedoplatky na nájomnom v dôsledkom čoho došlo ku skončeniu nájomného vzťahu, k vyprataniu bytu a začatiu súdnych sporov. Práve v týchto konaniach mal navrhovateľ využiť všetky dostupné opravné riadne i mimoriadne prostriedky na preukázanie svojho tvrdenia, že tomu tak nie je. Súd bol toho názoru, že za neoprávnený zásah sa nepovažuje ani kritika, ak je pravdivá a súčasne svojou formou primeraná. Neoprávneným zásahom nie sú ani podnety, upozornenia a sťažnosti urobené primeraným spôsobom a adresované príslušným orgánom. V danom prípade, ak štatutárny zástupca odporcu uviedol, že navrhovateľ má nedoplatok na nájomnom, tak súd to považoval za oprávnenú kritiku, pravdivú a primeranú. Vykonanie znaleckého dokazovania na zistenie toho, či navrhovateľ mal v rokoch 2005 až 2007 nejaké nedoplatky a v akej presne stanovenej výške, by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a irelevantné vzhľadom na predmet tohto konania. V neposlednej miere je potrebné vziať do úvahy aj to, že navrhovateľ sa v tomto konaní správal v rozpore so zákonom, o čom svedčia aj začaté trestné konania i tá skutočnosť, že sa dopustil trestného činu výtržníctva, za čo bol právoplatne odsúdený, a teda na verejnosti v tom čase nepožíval dobrú povesť.

Pred rozhodnutím vo veci samej navrhovateľ podal návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd zakázal odporcovi nakladať akokoľvek s nehnuteľným majetkom zapísaným na liste vlastníctva (ďalej len LV) č. XXXX, k. ú. F., obec a okres F., najmä aby ich nescudzil, nezaťažil záložným právom, vecným bremenom alebo iným vecným, alebo záväzkovým právom, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Návrh odôvodnil tým, že danosť práva je preukázaná podaním návrhu v tomto konaní, ktorým si najprv uplatnil nárok na zaplatenie sumy 50.000.000,- Sk a následne po späťvzatí návrhu, predmetom konania ostal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spojenej so zásahom do jeho osobnostných práv vo výške 331.939,18 Eur s príslušenstvom. Keďže ide o vyššiu hodnotu, v prípade úspechu navrhovateľ poukázal na obavu, že by odporca mal dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie takejto čiastky, a to z dôvodu, že podľa navrhovateľa odporca vykonáva úkony, ktoré smerujú k zmenšeniu majetku. Na Okresnom súde Humenné prebiehalo konanie vedené pod sp. zn. 17C/48/2010, kde medzitímnym rozsudkom bolo vyslovené, že nárok navrhovateľa H. U. proti odporcovi Bytovému družstvu F., pokiaľ ide o vyplatenie vyrovnávacieho podielu po zániku jeho členstva v bytovom družstve, je opodstatnený. Navrhovateľ mal teda za to, že ak takýto vyrovnávací podiel bude vyplácaný z rovnakého dôvodu aj ďalším prípadným fyzickým osobám voči odporcovi, odporca sa dostane do situácie, že nebudú mať dostatok finančných prostriedkov, aby navrhovateľovi v konaní o ochranu osobnosti vyplatil v prípade úspechu čiastku 331.939,18 Eur s príslušenstvom.

Keďže súd návrh o ochranu osobnosti z vyššie uvedených dôvodov zamietol, zamietol aj návrh na vydanie predbežného opatrenia ako neopodstatnený, lebo bol toho názoru, že ani v prípade úspechu navrhovateľ nepreukázal opodstatnenosť takéhoto návrhu na vydanie predbežného opatrenia, keďže neboli splnené zákonné podmienky, t. j. potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že odporcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 2.085,14 Eur, ktoré špecifikoval.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie navrhovateľ. Namietal rozsudok v celom rozsahu, a to z dôvodov, že súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým, ako aj právnym zisteniam, napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ďalej trpí vadami, ako je nepreskúmateľnosť a neurčitosť, čo má za následok nezákonnosť tohto rozhodnutia. Podľa navrhovateľa, neoprávnený zásah zo strany odporcu bol spôsobený zavineným konaním odporcu dlhodobým šírením nepravdivých údajov, ktorý neoprávnený zásah bol objektívne

spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti navrhovateľa, najmä rozširovaním nepravdivých tvrdení o výške nedoplatkov, navyše aj prostredníctvom tlače, médií. Navrhovateľ je presvedčený, že bolo poškodené jeho právo na občiansku česť, ako aj porušené právo na ochranu jeho dobrého mena. Podotkol, že bol nútený vypratať sa z nehnuteľnosti, ku ktorej mal nájomný pomer a takýmto konaním zo strany odporcu došlo podľa názoru navrhovateľa aj k zníženiu ľudskej dôstojnosti. Uviedol, že sa domáha, aby odporca upustil od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, najmä aby upustil podľa jeho názoru od nepravdivých tvrdení o výške nedoplatkov bytu, ku ktorému mal nájomný vzťah. S poukazom na ust. § 13 ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka bol toho názoru, že morálne zadostučinenie nie je postačujúce so zreteľom na zníženu dôstojnosť a vážnosť navrhovateľa v spoločnosti, a to nielen bežné, ale aj v značnej miere, a preto sa domáhal náhrady peňažného zadostučinenia vo výške 331.939,19 Eur, pričom vychádzal zo závažnosti vzniknutej ujmy, keďže následkom konania odporcu de facto stratil nehnuteľnosť, byt v ktorom mal trvalé bydlisko, ako aj s prihliadnutím na okolností, za ktorých došlo k porušeniu jeho práva, lebo zo strany odporcu boli v médiách sústavne podávané nesprávne informácie o výške jeho dlhu, čím bol vykreslený ako chronický neplatič. Nesúhlasil so zamietnutím návrhu na doplnenie, a to znaleckým posudkom. Nevykonanie tohto navrhnutého dôkazu považoval za výrazný zásah do jeho procesných práv. Poukázal na predchádzajúce súdne konania, ktoré boli predmetom vymáhania nedoplatkov spojených s užívaním bytu a úhradou za služby spojené s užívaním bytu. Ďalej nesúhlasil s tvrdením súdu, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkaznú povinnosť, keď nepreukázal, aby sa odporca dopustil konaním takého zásahu do jeho osobnostných práv, že by mu to umožňovalo domáhať sa ochrany osobnosti v zmysle citovaných právnych predpisov. Zdôraznil, že predložil množstvo listinných dôkazov, z ktorých vyplýva neoprávnenosť účtovania platieb odporcom. Tieto listinné dôkazy sú hodnoverným dôkazom na preukázanie ním tvrdených skutočností. Ďalej podotkol, že za účelom preukázania svojich tvrdení viackrát navrhol vypočuť ďalších svedkov, najmä svedkyňu S. T., redaktorku X.. Súd prvého stupňa žiadnym spôsobom sa s týmto návrhom na doplnenie dokazovania nevysporiadal. Nerozhodol o vykonaní tohto dôkazu, resp. o skutočnosti, že ho vykonať neumožní. Ďalej nesúhlasil so zamietnutím návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Bol toho názoru, že dostatočne preukázal opodstatnenosť návrhu na dočasnú úpravu pomerov, lebo je tu reálna obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Poukázal na iné konania týkajúce sa odporcu o vyplatenie vyrovnávacieho podielu, z ktorého konania nadobudol obavu, že mu reálne hrozí zmarenie uspokojenia v budúcnosti jeho pohľadávky. Podľa jeho názoru neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby, lebo dlhodobým šírením nepravdivých údajov o jeho osobe došlo k poškodeniu jeho osobnej integrity, k zníženiu jeho dôstojnosti, vážnosti a cti a k ohrozeniu jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti. Ďalej namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, pre jeho nezrozumiteľnosť, čo je reálnym zásahom do základného práva na súdnu ochranu. Poukázal na náležitosti odôvodnenia spojené so zachovaním práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky v súlade s právom na spravodlivý súdny proces zaručeným čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva. Z dôvodu nepreskúmateľnosti a nezrozumiteľnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, napadnuté rozhodnutie považoval za nezákonné pre vady konania, na ktoré poukázal. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a návrhu navrhovateľa vyhovieť alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Právny zástupkyňa odporcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody uvádzané v odvolaní navrhovateľa sú tendenčné a účelové. Bola toho názoru, že súd prvého stupňa na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým, ako aj právnym zisteniam, vec správne právne posúdil, dostatočne zistil skutkový stav veci, na základe čoho vydal zákonné rozhodnutie, ktoré zrozumiteľne a jasne odôvodnil. Na základe trestného oznámenia navrhovateľa o páchaní ekonomickej kriminality bolo vykonané znalecké dokazovanie na hospodárenie odporcu, ktoré tvrdenia navrhovateľa nepotvrdilo. Bytové družstvo dáva každoročne robiť na svoje hospodárenie audit a bola vykonaná aj kontrola Slovenskou obchodnou inšpekciou, ktorá nenašla nedostatky v stanovení mesačného predpisu úhrad pre navrhovateľa. Relácia, ktorá bola vyrobená na základe iniciatívny navrhovateľa, v ktorej štatutárna zástupkyňa odporcu len reagovala na nepravdivé tvrdenia navrhovateľa, v odpovediach len vysvetlila svoj postoj k predmetným tvrdeniam. Jej odpovede boli pravdivé, navrhovateľ nepreukázal nepravdivosť ani jednej informácie, ktorú uviedla. V reportáži štatutárna zástupkyňa odporcu nepoužila výroky „neplatič“ ani „problémový človek“. Uviedla, že problém „T. X. je vo výške nedoplatku“, čo má iný zmysel ako problémový človek. Zdôraznila, že za ohováranie odporcu bol navrhovateľ rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/60/2006 právoplatne odsúdený a vykonal nepodmienečný trest

odňatia slobody. V trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 3T/22/2005 bol sťahovaný pre trestný čin výtržníctva a ohovárania voči odporcovi. O jeho duševnom stave na základe uznesenia súdu bol vypracovaný súdnymi znalcami z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, MUDr. J. U. a MUDr. R. T., znalecký posudok, z ktorého záverov vyplynula potreba liečenia psychického stavu navrhovateľa ústavnou formou. Navyše zdôraznila, že listinnými dôkazmi preukázali, že navrhovateľ dlhoval na nájomnom už v roku 2004 k 1.1.2005 16.298,- Sk, následne nerešpektoval stanovený mesačný predpis, platil nižšie zálohové platby alebo platil nepravidelne, čím sa postupne dlh zvyšoval. Odporca vypovedal nájom bytu po uplynutí výpovednej doby a zániku nájomného vzťahu bol byt odporcovi odovzdaný k termínu odovzdania bytu. V decembri v roku 2008 bol dlh evidovaný vo výške 306.795,- Sk. Navyše vo veci nájmu prebiehali súdne konania o neplatnosť výpovede. Po uplynutí výpovednej lehoty, zániku nájmu bytu, súdne konanie o vypratanie bytu a exekučné konanie o vypratanie bytu na základe právoplatného exekučného titulu, ktoré skutočnosti potvrdzuje existenciu dlhu na nájomnom. V čase vypratania bytu bol navrhovateľ vo výkone trestu odňatia slobody a predmetný byt odovzdala odporcovi jeho manželka. Nie je zrejmé, akým spôsobom došlo u navrhovateľa k zníženiu ľudskej dôstojnosti. Nie je pravdivé ani tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že bol nútený vypratať sa z nehnuteľnosti, ku ktorej mal nájomný pomer, keďže práve na základe zániku nájomného vzťahu bol byt vypratávaný. Stotožnila sa s tvrdením súdu, že navrhovateľ neunesol dôkaznú povinnosť a nepreukázal, že by sa odporca dopustil konaním takého zásahu do jeho osobnostných práv, že by to umožňovalo domáhať sa ochrany osobnosti v zmysle citovaných právnych predpisov. Z tohto dôvodu navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia, ktoré špecifikovala.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu navrhovateľa uvádza, že namietané nesprávne skutkové zistenia neboli dôvodné. Súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov, ktoré vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku, správne vyhodnotil jednotlivito i v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správnym skutkovým záverom. Nie je porušením práva účastníka na súdnu ochranu iné hodnotenie dôkazov, ktoré je vždy vecou súdu. Takéto hodnotenie nie je ani porušením práva účastníka na spravodlivý súdny proces. Uplatnená námietka týkajúca sa nepreskúmateľnosti a nezrozumiteľnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia taktiež nebola opodstatnená. Súd prvého stupňa náležite odôvodnil svoje rozhodnutie, na základe akých dôkazov dospel k skutkovým záverom v dôsledku čoho vec aj správne právne posúdil. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné.

Ani namietané nesprávne posúdenie splnenia dôkaznej povinnosti na strane navrhovateľa nebolo opodstatnené. Dôkazná povinnosť pre účastníka v sporovom konaní posilnenou zásadou kontradiktórnosti vyplýva z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a znamená, že účastník má povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania ním tvrdených skutočností. Predloženými dôkazmi neboli preukázané tvrdenia navrhovateľa o neoprávnenom zásahu do občianskej cti navrhovateľa z dôvodu ukončenia nájomného vzťahu medzi účastníkmi konania a manželkou navrhovateľa vo vzťahu

k bytu nachádzajúcom sa v F. na ul. S. č. X, ktorý musel navrhovateľ spolu so svojou manželkou po ukončení nájmu a uložení povinnosti súdom vypratať byt a odovzdať ho odporcovi. Takéto konanie nemožno považovať za konanie, ktoré by bolo spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa. K výpovedi z nájmu došlo z dôvodu neplnenia si povinností nájomcu, t. j. neuhrádzania mesačných predpísaných platieb za služby spojené s užívaním bytu v dôsledku čoho bolo vedených viacero súdnych konaní, na čo súd prvého stupňa správne poukázal. Taktiež súd prvého stupňa správne poukázal aj na trestné konanie, ktoré bolo vedené vo vzťahu k navrhovateľovi pre trestný čin výtržníctva a ohovárania štatutárneho zástupcu odporcu, za ktorý bol navrhovateľ právoplatne odsúdený a trest aj vykonal.

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nevykonania ďalších navrhnutých dôkazov odvolací súd uvádza, že súd rozhoduje, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná. V sporovom konaní súd postupuje v súlade so zásadou priamosti, hospodárnosti konania, ako aj účelnosti v rozsahu vykonaného dokazovania za účelom zistenia skutkového stavu. Navrhované znalecké dokazovania za účelom preukázania, či v období rokov 2005 - 2007 mal navrhovateľ u odporcu nedoplatok na úhradách za služby spojené s užívaním bytu, nebolo potrebné vzhľadom k tomu, že predmet konania sa týkal náhrady nemajetkovej ujmy z titulu neoprávneného zásahu do osobnostných práv navrhovateľa. To, že nedoplatky za užívanie bytu navrhovateľ spolu so svojou manželkou počas trvania nájomného vzťahu mali, vyplynulo z obsahu pripojených spisov Okresného súdu Humenné, na čo súd prvého stupňa správne poukázal a táto skutočnosť sporná medzi účastníkmi nebola. Bola len spochybnovaná navrhovateľom i napriek správe Slovenskej obchodnej inšpekcie, výsledkom súdnych konaní, ktoré boli v neprospech navrhovateľa.

Vzhľadom na rozhodnutie vo veci samej, ktorým bol návrh na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy zamietnutý ako nedôvodný, súd prvého stupňa správne zamietol aj návrh na vydanie predbežného opatrenia. Zákonné podmienky pre vydanie predbežného opatrenia neboli splnené. Len poukázanie na iné súdne konanie vo vzťahu k odporcovi o vyplatenie vyrovnávacieho podielu samo o sebe nie je dôvodom pre vznik obavy, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, pokiaľ navrhovateľ v konaní úspešný nebol. Posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bolo správne.

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie navrhovateľa za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu odporcu v odvolacom konaní, ktorému bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za písomné vyjadrenie k odvolaniu vo výške 91,29 Eur podľa návrhu právnej zástupkyne odporcu (§ 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, § 10 ods. 8, § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ďalej len citovanej vyhlášky). Súčasťou priznanej náhrady je náhrada režijného paušálu vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky). Celkom z titulu náhrady trov odvolacieho konania bola preto priznaná náhrada vo výške 99,33 Eur, k zaplateniu ktorej odvolací súd zaviazal navrhovateľa, ktorý v odvolacom konaní nebol úspešný. Povinnosť navrhovateľa nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vyplýva z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.